

ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Νικο Σουλας και Αντωνια Ζουριδακη

Μπαίνω το πρωί αποφασισμένος να πάρω τον Λαζαρίδη του Οικονομικού Εγκλήματος, μήπως μάθω κάτι σχετικά με τη θυγατρική της Κεντρικής Τράπεζας, την Coordination and Investment Bank.

Καθώς πηγαίνω στο γραφείο μου, με το κρουαπάν στο χέρι, ακούω φωνές από το γραφείο των δυο βοηθών μου. Σκύβω και βλέπω τον Αποστολάκη από τη Δίωξη Ναρκωτικών να χειρονομεί και να φωνάζει.

I go in in the morning with my mind made up to call Lazaridis from Economic Crimes, maybe I'll learn something about the subsidiary of the Central Bank, the Coordination and Investment Bank.

While I'm going to my office, with a croissant in hand, I hear shouts from the office of my two helpers. I bend down and see Apostolakis from Narcotics Prosecution making gestures and yelling.

«Καταλαβαίνεις τι σου λένε; Να φας σαράντα χρόνια δουλειά, για να βγεις με πεντακόσια ευρώ-πουλα στη σύνταξη. Και όταν τους λες “πώς θα ζήσω εγώ στα γεράματά μου με πεντακόσια ευρώ”, η απάντηση είναι “να κάνεις οικονομίες όσο δουλεύεις, για να βάλεις κάτι στην άκρη”. Θα φταίω εγώ τώρα αν αρχίσω να τα πιάνω από τα νυχτερινά μαγαζιά, για να τα βάζω στην άκρη, όπως μου λένε; Γιατί ο μισθός που παίρνω μου φτάνει σκάρτα για να ζήσω και να σπουδάσω δυο παιδιά. Τα λεφτά για την άκρη από πού θα τα βγάλω;»

“You understand what they are telling you? To waste 40 years work, for you to leave with 500 euros in retirement. And when you tell them ‘how shall I live in my old age with 500 euros?’, the answer is ‘to make economic decisions while you work to put something on the side’. I will be at fault now if I start to take them from the night clubs, in order to put them to the side, like they tell me? Because the salary I take is barely enough for me to live and for two kids to study. Where will I get the money for the side?”

«Εσύ θα τα πιάσεις από τα μαγαζιά» του λέει ο Βλασόπουλος. «Εμείς από πού θα τα πιάσουμε; Από τα πτώματα ή από τους δολοφόνους;»

«Ετοιμάζετε σχέδιο δράσης ενάντια στη λιτότητα;» Γυρίζουν όλοι και με κοιτάνε ξαφνιασμένοι. Ακολουθεί μια γενική αμηχανία. «Δηλώνεις επίσημα ότι θα κόψεις ταρίφα στα νυχτομάγαζα, Αποστολάκη;» Το «ανεπίσημα» είναι ανεκτό, το «επίσημα» σοκάρει.

“You will grab them from the stores” (literal translation) Vlasopoulos tells him. “We, where will we grab them? From the bodies or from the murderers?”

“Are you preparing an action plan against the austerity?” Everyone turns and looks at me surprised. A general embarrassment follows. “You officially declare that you will establish a tariff on the night clubs, Apostolaki?” The “hypothetical” is tolerated, the “literal” shocks.

«Εσείς είστε τυχερός, κύριε αστυνόμε. Η κόρη σας τέλειωσε τις σπουδές της πριν πιάσουμε πάτο. Εγώ έχω ένα παιδί στην πρώτη γυμνασίου και άλλο ένα στην τρίτη δημοτικού. Όταν σκέφτομαι πόσα χρόνια θα φτύνω αίμα ώσπου να βγάλουν το πανεπιστήμιο, θολώνει το μυαλό μου. Και άντε να πω ότι έβγαλαν το πανεπιστήμιο. Αν μου ζητήσουν και μεταπτυχιακό, τι κάνω; Γιατί το πτυχίο του πανεπιστημίου χωρίς μεταπτυχιακό είναι σήμερα σαν το ξύρισμα χωρίς κολόνια».

“You are lucky, Officer. Your daughter completed her studies before we hit rock bottom. I have a kid in middle school and another one in third grade. When I think how many years I will spit blood until they reach the university, my head clouds. And let me tell you that they took out the university. If they ask me for also a graduate degree, what do I do? Because the degree of the university without graduate degree today is like shaving without cologne.

Και πού να δεις το διδακτορικό, λέω μέσα μου. Τους αφήνω να ψάχνουν καινούργιες πηγές εισοδήματος και πάω στο γραφείο μου, για να πάρω τον Λαζαρίδη. Αρχίζω από τους λογαριασμούς των μεταναστών στην Κεντρική Τράπεζα και συνεχίζω με τις συναλλαγές της Coordination and Investment Bank.

Ακούει χωρίς να με διακόψει. «Για τους λογαριασμούς θα δω τι μπορώ να κάνω» μου λέει στο τέλος. «Αλλά η θυγατρική είναι μεγάλο ψάρι και δεν το δίνουν σ' εμάς. Εμείς παίρνουμε μόνο το γαύρο. Οι πελαγίσσιες τσιπούρες πάνε αλλού».

«Σε ποιους;»

As if it's any different with the doctorate, I say in my head. I leave them looking for new sources of income and I go to my office, so I can call Lazaridis. I start with the immigrant accounts at the Central Bank and I continue with the transactions of the Coordination and Investment Bank.

He listens without interrupting me. "For the accounts I will see what I can do" he tells me at the end. "But the subsidiary is a big fish and they don't give it to us. We only get the anchovy. The pelagic sea breams go elsewhere."

"To whom?"

«Στην Αρχή για το Ξέπλυμα Μαύρου Χρήματος. Αυτοί θα σου πουν».

«Έστω κι έτσι, μήπως μπορείς να ψάξεις στα αρχεία ή στη βάση δεδομένων σου, όπως τη λέτε τώρα, μπας και ψαρέψεις κάτι;»

Μου υπόσχεται πως θα το κάνει κι εγώ προσπαθώ να βρω άκρη με την Αρχή για το Ξέπλυμα Μαύρου Χρήματος. Μου παίρνει ένα δεκάλεπτο ώσπου να πετύχω στην άλλη άκρη της γραμμής έναν εισαγγελέα ονόματι Μαυρομάτη.

“To the Authority for Money Laundering. They will tell you”.

“Even so, maybe you could search in the archives or in your database, so as you say now, in case you catch anything?”

He promises me that he will do it and I try to get somewhere with the Authority for Money Laundering. It takes me ten minutes to connect on the other line with a prosecutor named Mavromatis.

«Σήμερα οι δημόσιες υπηρεσίες δε λειτουργούν λόγω της απεργίας ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για το ασφαλιστικό» μου λέει. «Αλλά εγώ επωφεληθήκα για να διεκπεραιώσω μερικές υποθέσεις. Θα με βρείτε στο γραφείο μου στην Ευελπίδων».

Αποφασίζω να ανεβώ πρώτα στον Γκίκα, για να τον ενημερώσω. Δεν κόπτομαι τόσο πολύ για την έγκαιρη ενημέρωσή του, όσο για να προλάβω κάποια κίνηση του Σταθάκου, που θα ανάψει φωτιές.

Τον βρίσκω να υπογράφει κάτι έγγραφα. Μου απευθύνει την κλασική ερώτηση. «Έχουμε κανένα νέο;»

“Today the public services are not operating because of the ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ strikes for insurance” he tells me. “But I took advantage of it so I could process some cases. You will find me in my office at Evelpidon”.

I decide to go up first to Gika, so I can inform him. I don't cut in favor so much for timely updates, but so much as I can prevent some movement by Stathakos, who will start fires.

I find him signing some documents. He asks me the usual question. “Do we have any news?”

Αρχίζω από το πιο ανώδυνο, που είναι οι Zisimopoulos brothers. «Προσφέρθηκα να τους συνοδεύσω, για να τους πάω στο γραφείο μου και να τους κάνω κάποιες ερωτήσεις ακόμα».

«Και τι έμαθες;»

«Ότι μισούσαν τον πατέρα τους, όπως και όλος ο υπόλοιπος κόσμος. Και ότι αυτός που τον σκότωσε, το έκανε για να τον εκδικηθεί». Μετά του λέω ότι μίλησα στον Λαζαρίδη και το εγκρίνει.

I start with the more painless, which is the Zisimopoulos brothers. "I offered to accompany them, so I could take them to my office and to ask them some more questions"

"And what did you learn?"

"That they hated their dad, just like the rest of the world. And that the person who killed him, did it to get revenge". Then I tell him that I spoke to Lazaridis and he approves.

«Σωστά, κάτι μπορεί να βγει».

«Αν δεν είχαμε κάνει “σύσκεψη” την ανάκριση, μπορεί να μαθαίναμε περισσότερα».

«Ήταν εντολή από πάνω να τους φερθούμε με το γάντι».

Δεν επιμένω, γιατί κρατάω στο μανίκι αυτά που έμαθα χτες το βράδυ από τον Τσολάκη. Του τα λέω ένα προς ένα, για την Κεντρική Τράπεζα και για τη θυγατρική της, την Coordination and Investment Bank στο Βαντούζ. «Όπως βλέπετε, αυτά τα περί τρομοκρατίας είναι ευσεβείς πόθοι» του λέω. «Αλλού πρέπει να ψάξουμε».

“That’s right, maybe we’ll get something”

“If we hadn’t made the interrogation into a ‘meeting’ maybe we would have learned more.”

“It was an order from the higher ups for us to give them special treatment.”

I don’t insist, because I’m hiding what I learned yesterday night from Tsolakis. I tell him bit by bit, about the central bank and its subsidiary, the Coordination and Investment Bank in Vaduz. “As you can see, this theory about terrorism is a long shot” I tell him. “We have to look somewhere else.”

«Να ψάξεις, αλλά η εντολή από πάνω είναι να μην αποκλείσουμε την τρομοκρατική ενέργεια».

Αυτήν τη φορά τα παίρνω κανονικά. «Γιατί δεν τους ανακρίνουν οι από πάνω, για να μάθουν αυτά που θέλουν;»

Δεν απαντάει αμέσως, αλλά με κοιτάζει σιωπηλός. «Άκουσε, Κώστα. Σ' αυτόν τον τόπο υπάρχουν δυο ειδών μπαχαλάκηδες. Οι μπαχαλάκηδες που τα σπάνε και οι μπαχαλάκηδες που κυβερνάνε. Εσύ είσαι αστυνομικός. Με ποιους είσαι;»

“You should look, but the order from upstairs is to not rule out terrorist action.”

This time I take it casually. “Why don’t the upstairs people interrogate them, so they can learn what they want?”

He doesn’t answer immediately, but looks at me silently. “Listen, Kosta. In this place there are two types of mess-makers. The mess-makers that break things and the mess-makers that govern. You are an officer. Who’s side are you on?”

«Μ' αυτούς που κυβερνάνει» απαντάω με μισό στόμα.

«Επειδή τις προάλλες, στο γάμο της κόρης σου σού είπα ότι σ' αγαπώ, θα σου πω και κάτι ακόμα. Η μόνη σου ελπίδα για να βγεις στη σύνταξη με βαθμό υποδιοικητή Ασφάλειας, είναι να γίνω εγώ αρχηγός της αστυνομίας. Όποιος άλλος κι αν γίνει, εσύ θα βγεις στη σύνταξη με βαθμό αστυνόμου. Και όπως κόβουν τώρα τις συντάξεις, την έχεις βάψει. Είναι σαφές αυτό που λέω;»

“With those that govern” I answer quietly.

“Because the other day, at your daughter’s wedding I told you that I love you, I’ll tell you something else too. Your only hope to retire with rank of security deputy, is for me to become the chief of police. If anyone else does, you will retire at the level of a cop. And with how they hand out pensions right now, you’re screwed. Is what I am saying clear?”

Δε βρίσκω τι άλλο να πω από ένα μονολεκτικό «είναι».

«Σκάσε λοιπόν και κολύμπα» είναι η απάντηση.

Δεν έχουμε να πούμε κάτι άλλο, ή μάλλον αυτός δεν έχει να μου πει, και βγαίνω από το γραφείο σα βρεγμένη γάτα. Ευτυχώς που δεν άκουσε τη συζήτηση η Αδριανή, γιατί θα άκουγα και οικογενειακό εξάψαλμο.

I don't find anything else to say other than the single-worded "it is."

"Then shut up and swim" is the answer.

We don't have anything else to say, or maybe he doesn't have anything to say to me, and I leave his office like a wet cat. At least Adriani didn't hear the conversation, because I would hear the familial slogan.

Αν υπάρχει πορεία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ λόγω απεργίας, με αφήνει αδιάφορο, γιατί εγώ κατεβαίνω την Αλεξάνδρας, και από τη Μουστοξύδη βγαίνω στην Ευελπίδων. Δείχνω την αστυνομική μου ταυτότητα και με αφήνουν να παρκάρω μέσα στο χώρο των Δικαστηρίων. Το γραφείο του Μαυρομάτη είναι στο κτήριο Κ, στον δεύτερο όροφο. Βρίσκω μόνο μία πόρτα ανοιχτή με έναν φαλακρό πενηντάρη να κάθεται στο γραφείο του, πνιγμένο στα χαρτιά.

If there is a ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ march because of the strike, it does not affect me, because I go down Alexandras, and from Moustoksidei I get onto Evelpidon. I show my police badge and they let me park in the courthouse lot. Mavromatis's office is in building K, on the second floor. I find only one open door with a bald, 50 year old guy sitting at his desk, drowning in papers.

Όταν του συστήνομαι, αναστηκάνεται από την καρέκλα του και μου σφίγγει το χέρι. «Σε τι μπορώ να σας βοηθήσω, κύριε αστυνόμω;»

Του λέω ότι ερευνώ τη δολοφονία του Ζησιμόπουλου και μετά του παραθέτω όλες τις πληροφορίες που μου έδωσε ο Τσολάκης. Με ακούει χωρίς να με διακόψει καθόλου.

«Πού τα μάθατε όλα αυτά;» με ρωτάει με έκδηλη απορία όταν τελειώνω.

When I introduce myself, he gets up from his chair and shakes my hand. “What can I help you with officer?”

I tell him that I am investigating the murder of Zisimopoulos and after I relay all of the information Tsolakis gave me. He listens to me without cutting me off at all.

“Where did you learn all of that?” he asks me with obvious bewilderment when I finish.

Δε θέλω να του αποκαλύψω την πηγή μου, από φόβο μήπως βάλω σε τρεχάματα τον Τσολάκη, γι' αυτό προτιμώ την υπεκφυγή. «Βρισκόμαστε ακόμα στην προανάκριση. Δεν έχουμε καν ύποπτο, γι' αυτό ψάχνουμε στα τυφλά. Μόλις ολοκληρώσουμε το φάκελο, θα τον στείλουμε στην εισαγγελία. Απλώς, αν μου επιβεβαιώνατε τις πληροφορίες που έχω, θα μπορούσε να ψάξουμε και αλλού».

I don't want to reveal my source to him, out of fear that I set Tsolakis running, so I prefer to evade the question. "We find ourselves still in the preliminary investigation. We don't have a suspect, which is why we are looking blindly. Once we complete the file we'll send it to the prosecutor. Basically, if you confirmed the information that I have, I would be able to search in other places too."

«Η έδρα της Coordination and Investment Bank βρίσκεται στη Βαντούζ του Λιχτενστάιν και εμείς δεν είμαστε εντεταλμένοι να ερευνήσουμε συναλλαγές σε ξένη χώρα».

Δεν απορρίπτει αυτά που του είπα σαν φούμαρα, αλλά μου ανταποδίδει την υπεκφυγή. «Δε μας ενδιαφέρει η τράπεζα στο Βαντούζ. Μας ενδιαφέρει, μήπως υπάρχει εμπλοκή της Κεντρικής Τράπεζας στις συναλλαγές και αν αυτή η εμπλοκή μπορεί να οδήγησε στη δολοφονία του Νικήτα Ζησιμόπουλου».

“The chair of the Coordination and Investment Bank is located in Vaduz in Liechtenstein and we are not authorized to inspect transactions in foreign countries.”

He doesn't reject what I said as B.S., but he reciprocates the evasion. “We are not interested in the bank in Vaduz. We are interested in if there is involvement in the Central Bank in the accounts and if this involvement could lead to the murder of Nikita Zisimopoulos”

«Δεν ψάχνετε μια από τις μεγαλύτερες τράπεζες της Ελλάδας χωρίς να έχετε καταγγελία ή έστω κάποια συγκεκριμένα στοιχεία, κύριε αστυνόμε. Αν το κάνετε, μπορείτε να δημιουργήσετε μεγάλη αναστάτωση, όχι μόνο στις συναλλαγές της Κεντρικής Τράπεζας αλλά και σε κυβερνητικό επίπεδο. Το μόνο που μπορώ να σας διαβεβαιώσω υπεύθυνα είναι ότι τέτοια καταγγελία δεν υπήρξε ποτέ. Αν υπήρχε, θα την ερευνούσαμε έστω και διακριτικά».

Δε μου λέει ότι δεν υπάρχουν τέτοιες συναλλαγές, αλλά ότι δεν υπήρξε καταγγελία. Συνεπώς, συναλλαγές μπορεί να υπήρξαν, αλλά άντε να βρεις άκρη. Σπάω το κεφάλι μου να βρω τι άλλο θα μπορούσα να τον ρωτήσω, όταν χτυπάει το κινητό μου και είναι ο Βλασόπουλος.

“You can’t investigate one of the biggest banks in Greece without having complaints or even specific evidence, officer. If you do, you could create a lot of unrest, not just in the accounts of the Central Banks but at a government level as well. The only thing I can confirm responsibly is that such a complaint never existed. If it did, we would have investigated it very discreetly.”

He doesn’t tell me that such transactions do not exist, just that there was no complaint. So transactions could have existed, but good luck finding an edge. I’m wracking my brain thinking of what else I could ask him, when my phone rings and it’s Vlasopoulos.

«Έχουμε και άλλο θύμα, κύριε αστυνόμε. Και αυτή τη φορά είναι ξένος».

«Ξένος;»

«Άγγλος. Κάποιος Ρίτσαρντ Ρόμπινσον. Είναι ο γενικός διευθυντής της First British Bank. Η γραμματέας του τον βρήκε νεκρό το πρωί στο γραφείο του. Με κομμένο το κεφάλι». Η τελευταία φράση τού βγαίνει με το τσιγκέλι.

«Πού είναι τα γραφεία της τράπεζας;»

«Στην οδό Μητροπόλεως. Είναι ένα νεοκλασικό περίπου στο ύψος της Πεντέλης, που το ανακαίνισαν πρόσφατα».

“We have another victim, officer. And this time it’s a foreigner.”

“Foreigner?”

“An Englishman. Some guy named Richard Robinson. He is the general manager of the First British Bank. His secretary found him dead this morning in his office. Decapitated.” The last sentence comes out with a lot of effort.

“Where are the offices of the bank?”

“On Mitropoleos street. It’s a neoclassical around Pentelis, that was renovated recently.”

Πεντέλης και Μητροπόλεως

«Έρχομαι».

Απ' όλες τις ειδήσεις που θα μπορούσα να πάρω αυτή είναι η χειρότερη. Όχι μόνο γιατί έχουμε δεύτερο θύμα, αλλά και γιατί το θύμα είναι ξένος. Φαίνεται πως ο Μαυρομάτης διαβάζει την έκφρασή μου, γιατί με ρωτάει.

«Συμβαίνει τίποτα, κύριε αστυνόμε;»

«Συμβαίνει ότι έχουμε και δεύτερο θύμα, και αυτός είναι Άγγλος. Ο γενικός διευθυντής της First British Bank».

«Ο Ρόμπινσον;» με ρωτάει και πετάγεται όρθιος.

“I’m coming.”

From all the news I could have gotten, this is the worst. Not just because we have a second victim, but also because it’s a foreigner. It looks like Mavromatis reads my expression because he asks.

“Did something happen officer?”

“We have a second victim, and he’s British. The general manager of the First British Bank.”

“Robinson?” he asks me and shoots up from his seat.

«Αυτός. Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει στην κατάσταση που βρισκόμαστε».

Πριν βγω από το γραφείο του, σταματάω στο κατώφλι. «Θα σας έλεγα να ψάξετε λίγο τη θυγατρική της Κεντρικής Τράπεζας, κύριε εισαγγελέα. Έστω και διακριτικά, ώστε να είμαστε προετοιμασμένοι για τα χειρότερα».

Τον αφήνω με την έκπληξη στο πρόσωπό του και βγαίνω.

“Him. Do you understand what has to happen in the situation in which we find ourselves?”

Before I leave his office, I stop at the door. “I would suggest to examine a bit the subsidiary of the Central Banks, Mr. Prosecutor. Very discreetly, so we are prepared for the worst.”

I leave him with surprise on his face and I exit.